

Ulkomaan Työssäoppismispäiväkirja – Clínica Médica Brisamar

Perustiedot

Nimi: Jonna Haapasalo
Kari Talvitie
Sanna Toivanen
Mari Urhola

Opintoala: Hierojan Ammattitutkinto,
Sosiaali- ja Terveysala

Työpaikka: Clínica Médica Brisamar S.L., Nuestra Señoradel Carmen 68,
35660 Corralejo, Fuerteventura, Las Palmas

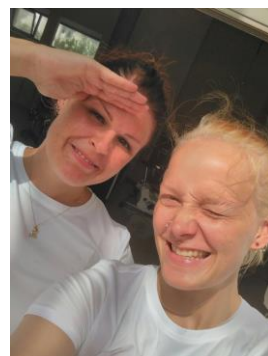
Ulkomaanjakson kesto: 09.09.2017 – 02.10.2017

Työpaikka – Clínica Médica Brisamar

Työpaikka ylitti odotukset, kun alkuun meidän oli tarkoitus mennä Origo Mare –hotellin kylpylään kolmeksi viikoksi töihin. Nyt pääsimme työskentelemään fysioterapeuttien kanssa koko ajaksi.

Brisamarin työntekijät eivät kauhean paljoa puhuneet Englantia, kommunikointi tapahtui Google translaterin kautta sekä Espanjan kielellä. Yksi fysioterapeuteista puhui hiukan Englantia, hän oli kotoisin Valko-Venäjältä.

Sen kummempaa perehdytystä emme saaneet, mutta näytettiin paikat joissa työskentelimme sekä opettivat käyttämään laitteita joilla teimme asiakkaille hoitoja.

Työtehtäviin kuului mm. TENS- sekä EMS- hoitojen ja ultraäänen anto asiakkaille, lyhyitä sekä kevyitä hierontaa (max 10-15 minuuttia), liikehoitoja, venyttely sekä lihaskunto ohjeiden anto asiakkaille. Kolmen viikon aikana tuli seurattua hyvin paljon mitä asiakkaat tekivät itsenäisesti paikan päällä ja miten fysioterapeutit hoitivat asiakkaitansa.

Suurin yllätys oli miten paljon fysioterapia (ainakin tämän kyseisen paikan) eroaa Suomen hoitoihin. Hieronta ei kuulunut lainkaan terveydenhuollon piiriin, monilta asiakkailta lievitettiin kipuja – ei hoidettu kivun aiheuttajaa. Yhdellä fysioterapeutilla saattoi olla kolmesta kahdeksaan asiakasta kerralla samassa tilassa (iso ”jumppahuone”).

Kuinka sopeuduit työpaikkaan sekä kohdemaan kulttuuriin?

Jonna Haapasalo:

Mielestäni sopeuduin hyvin. Oma englannin kielen taito on todella huono ja ruosteessa, joten jo koti-Suomessa mietin, että miten pärjään kolme viikkoa ulkomailla ja vielä töissä....

Tiesin entuudestaan, että ei siellä paikalliset juurikaan enkkua puhele, vaan puhuvat espanjaa (lukuun ottamatta ravintolatyöntekijöitä). Toki työpaikalla tämä tuli yllätyksenä. Kuvittelin, että siellä puhuisivat myös englantia. Kuvitelmat oli kuvitelmia ja monta asiaa hoidimme google kääntäjällä suomi-espanja. Osa asiakkaista puheli enkkua, joten pääsin sitäkin harjoittelemaan. Rohkaistuin myös yrittämään enemmän, koska ei se heidänkään enkkua ihan puhtaasti luistanut. Sinne päin ja lisäksi viittomia ja hyvin tulimme ymmärretyksi puolin ja toisin :)

Kari Talvitie:

Aluksi oli hieman orpo olo, kun paikalla ei ollut yhtään englannin kielen taitoista työntekijää, mutta siitä selvittiin google-kääntäjän avulla. Loppu aika meni jo helpommin ja lopuksi oikein mukavasti.

Sanna Toivanen:

Alkuun jännitti tuleva työharjoittelu, koska oma englannin kielen osaaminen on vähän niin ja näin. Mutta kun huomasin, ettei se paikallisillakaan ole täysin hallussa, oli helpompi yrittää puhua englantia siten miten osasi. Epävarmuutta toi välillä, kun ohjaajat yrittivät espanjaksi jotain selittää ja menin hieman ymmälleni mitä he tarkoittivat. Elekielelläkin pärjäsi pitkälle.

Mari Urhola:

Sopeuduin omasta mielestä hyvin työpaikkaan, vaikka alkuun jännitti kielimuuri. Hyvin kuitenkin homma toimi, vaikka suurin osa työpaikan henkilökunnasta puhuikin pelkästään Espanjaa. Espanjalainen kulttuuri on tuttu itselleni aiempien matkojen kautta, kulttuuriin tuli sopeuduttua ehkä liiankin hyvin.

Käytännön järjestelyt asunnon ja työmatkan suhteen

Alkuun meillä naisilla olisi ollut aikamoinen työmatka Puerto del Rosariosta Corralejoon, Karin asuessa melko lähellä työpaikkaa. Meidän olisi pitänyt joka päivä matkustaa bussilla yli 30 minuuttia – itse hankkia bussiliput jne. Mutta onneksi pääsimme kaikki asumaan samaan kaupunkiin missä työpaikka, työmatkan ollessa noin 200 metriä.

Vapaa-aika

A) Millaista tekemistä löysit vapaa-aikana?

Työpäivät olivat maanantaista perjantaihin, viikonloput vapaata aikaa. Kaksi oli aina yhdessä vuorossa, toiset aamu- ja toiset iltavuorossa. Viikonpäivinä yhteinen aika rajoittui iltaan. Useimmiten kävimme illalla ravintolassa syömässä ja kävelemässä pääkadulla.

Aamupäivisin oli mahdollisuus käydä lenkkeilemässä rannalla sekä hiekkadyyneillä, shoppailemassa jne.

Yhtenä lauantaina vuokrasimme auton ja ajelimme saaren eteläisimpään kärkeen, matkalla käyden mm. Morro Jablen kaupungissa.

Viimeisenä lauantaina varasimme ihanan ratsastusretken, kahden tunnin maastoilua aavikolla sekä rantakallioilla. Hevoset olivat rescue-hevosia.

B) Järjestikö vastaanottava organisaatio tai työpaikka erityistä ohjelmaa?
Vastaanottava organisaatio ei järjestänyt mitään erityistä ohjelmaa, tarjosi kuitenkin apuja jos meillä oli kysyttävää esim. kuljetuksista. Työpaikalla yksi ohjaajista tarjosi kyytiä Antiguaan, jos olisimme

halunneet mennä katsomaan paikallista pyhäjuhlaa pe 15.9.2017 Betancuriaan. Kolme heistä järjesti meille myös illanistujaiset to 28.9.2017, jolloin kävimme tutustumassa paikalliseen kulttuuriin/elämään.

C) Tutustuitko työtovereihisi tai muihin paikallisiin ihmisiin?

Meille tuli muutamia vakiopaikkoja kolmen viikon aikana, joissa tutustuimme paikallisiin. Työtovereihin tuli tutustuttua melko hyvin harjoittelun aikana. Tulemme pitämään yhteyttä sosiaalisen median kautta.

Muuttuiko kuvasi kohdemaasta? Miten? Mikä yllätti?

Jonna Haapasalo:

Ei muuttunut. Tiedossa oli, että elämä täällä on rennon letkeätä.

Kari Talvitie:

Ei oikeastaan, ravintoloiden henkilökunta oli yhtä mukavaa kuin muissakin turisti paikoissa. Ruoan taso yllätti positiivisesti, erittäin hyvää ja isot annokset.

Sanna Toivanen:

No minulla ei sinänsä ollut mitään tietoa kohdemaasta, joten otin kaiken ympärillä tapahtuvan avoimin mielin vastaan. Ihmiset ihanan ystävällisiä ja puhuivat ohimennen paljon toisilleen. Töissäkin kaikki asiakkaat sanoivat kaikille työntekijöille ja muillekin asiakkaille heipat ja huomiseen.

Mari Urhola:

Kuva Kanarian saarista tai Espanjasta vain vahvistui, Fuerteventurassa ehkä enemmän surffari-elämää ja kokonaisuudessa Espanjassa tahtoo olla ”mañana mañana” – meininki. Leppoisaa elämää. Se miten saimme hankittua uuden asunnon meille ehkä vähän yllätti, kuinka ripeästi asiat hoituivat ja vuokranantaja sai asunnon luovutuskuntoon.

Pohdi, mitä opit kokemuksen kautta

A) Omasta kulttuuristasi

Suomessa on ”hiljaisempia” ihmisiä. Vaikka useammassa paikassa oli kielimuuri edessä, useammat ihmiset olivat paljon avoimempia kuin Suomessa. Jotenkin erityisesti Fuerteventurassa tuli huomattua rennon letkeä meininki verrattuna Suomeen.

B) Ammattialastasi

Antamiamme hierontaa arvostettiin todella paljon. Ainakin tällä klinikalla fysioterapia palvelut ovat erilaisia kuin Suomessa, henkilökohtaisia tapaamisia / hoitokertoja hyvin vähän.

Millaisia valmiuksia ulkomaan jakso toi?

Uskallusta lähteä muuallekin tällä ammattitaidolla ja itseluottamusta omaan osaamiseen hierojana.

Suosittelisitko muille?

Suosittelimme, mukaan kannattaa ottaa avoin mieli ja joustava suhtautuminen ja muistaa se ettei olla Suomessa. Jonnalta terveiset: ”Voin lämpimästi suositella tätä paikka myös muille! Jos minä olen selvinnyt kolme viikkoa, niin muutkin selviävät :)”. Reissu oli todella mukava ja hieno työkokemus, lähtisimme uudestaan jos ja kun mahdollisuus tulee.

Kokemukset ja mieltä painavat asiat

Kokemus oli loistava ja mieltä jäi askarruttamaan miten torakoista pääsee eroon. Jälkikäteen mieltä jäi painamaan – ennemminkin jäimme ikävöimään Fuerteventuran lämmintä ilmastoa =)